



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illvstrivm Virorum Poemata

Cesarini, Virginio

Antverpiae, 1662

Aegon, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-7990

Æ G O N,

Siue de obitu SIDRONII HOSSCHII

è Soc. I E S V.

Menalcas Fabium Chisium Cardinalem;

Lycidas Poëtam refert.

LYCID.



*Vi te sollicitat luctus, que
cura, Menalca,
O & pastorum decus, &
solatia ruris?*

*Non animus tibi, non vultus, velut antè, serenus,
Quo blandos audire soles ac reddere versus.*

*Atqui nunc letos cum tempore sumere vultus,
Perq; vices aliquid, curas quod fallat agrestes,
Ludere conueniat. Iam formosissimus annus,
Iam grati soles, motisq; à frondibus aura
Lenior: herba torum, siluæ dant frigus & umbras.*

Et peream, si non invitant omnia cantum.

*Quin huic nos cliuo pariter succedimus, unde
Cernere prærupti fas est de vertice montis
Muscosum per iter rapidas descendere lymphas,
Dum subter ludunt saturæ per prata capellæ.*

MEN. *Ah! Lycida, Lycida, scires modo, quàm mihi
laxum*

Pectore vulnus hiet, mæstum ridentibus agris

Haud,

*Haud, reor, obijceres vultum mihi : mæstus & ipse
In gemitus planctusq; oculis rorantibus ires.*

*Hic cæli nitor ipse, anni hæc vernantis imago,
Hæc antra, hi fontes, ipsa hæc iuga frondea tantum
Me capiunt, quantum densis nox atra tenebris,*

*Aut, cum improvise celum ruit omne procellâ,
Percussæ nimbis segetes, & grandine vites.*

Vsque adeo premit, ac mentem dolor improbus haurit.

*LYCID. Quidquid id est, ne conde sinu: medicina do-
lori est*

*Illius indicium. Quæ non fluit unda, putrescit,
Et ruit obiecto violentior aggere torrens,*

*Et compressa parit maiorem flamma ruinam,
Inclusiq; Euri tellurem atque oppida quassant.*

Sic quoties celat causas, altaq; repostus

*Heret mente dolor, damno est sibi: pectore clausæ
Marcescunt lacrymæ, spirantq; in viscera tabem.*

Occidit hoc nuper morbo Lycus, occidit Alcon.

At si quid fortuna tibi crudele minatur,

Antè luem pecori, aut stabulis incendia mittat,

Aut capiti nostro quæ sint mala cumq; reseruet.

Te sine magna Pales squalentia linqueret arua,

Lugerent armenta, armentorumq; magistri,

Fistula nec cuiquam curæ foret. Hæc mea certè,

Ludi-

Ludib

Nec

Quod

Carm

Quin

Atat

MEN.

Teq; a

Verus

Egon

Egon

Non f

Mæne

Cui me

Cum d

Fædus

Quicun

Quam

Nostrag

Quis ca

O nimis

Infelix

LYCID.

Ludibrium ventis piceâ penderet ab altâ.

Nec pulse valles, vocisq; referret imago,

Quod mihi cantandi cupido dictare solebat

Carmen Apollineâ demissus origine pastor.

Quin ego digressus silvis, lucemq; perosus,

Atatem in duro traherem miser Apennino.

MEN. Si tibi tantus amor luctus cognoscere nostros,

Teq; adeò tangit dolor hic meus, accipe. Venit

Verus ab Arcadiâ nuper mihi nuntius, eheu!

Ægonem occubuisse meum: meus occidit Ægon,

Ægon, quo pastor totâ præstantior alter

Non fuit Arcadiâ dulci perfundere cantu

Mænala, seu patrij saltus mulcere Lycæi.

Cui me præclaris captum virtutibus olim,

Cùm daret hospitium nobis illa aurea tellus,

Fœdus amicitia nexu deninxerat arcto:

Quicum sæpè morari, ac ludere sæpè solebam,

Quamquam vicinis fremerent regionibus arma,

Nostraq; finitimæ turbarent otia gentes.

Quis casus mihi te, vel quis Deus abstulit, Ægon?

O nimis in miserum crudelia fata Menalcam!

Infelix pecus ite, nihil moror, ite capellæ.

LYCID. Anne erat ille Ægon, cuius tu carmina

quondam

*Infandam, nimum infandam referentia cædem
 Ipse mihi celsâ (memini) de rupe canebas,
 Vnde omnes latè turres ac Roma videri?
 Sic inflectebas inter suspiria vocem,
 Vt mihi visa iterùm fuerit discedere tellus,
 Atque iterùm mæstâ inuolui caligine cælum.*
 MEN. *Ille erat: illum atro merferunt funere Parca,
 Aurea diuino modulantem carmina plectro.
 Esse quid hoc dicam, quod tam breue ducimus æuum
 Mortales, viuunt ceruî, coruiq; tot annos?
 Vidi ego succisas iterùm reuirescere quercus,
 Exutosq; annis iuuenescere sæpius angues.
 Quin & auem fama est, seclis iam quinque per actis,
 Oppetere, eq; rogo, quem, quo nutritur, amomo,
 Et nardi calamis, & odoro cortice myrrhæ
 Extruit ipsa sibi, vitam instaurare recentem.
 Ast hominem nec fata sinunt producere vitam,
 Nec semel extinctum remeare in luminis auras.
 Nympha, immortales Nympha, succurrite nobis:
 Dicite si qua viret vestris in montibus herba,
 Quæ gelidos animam reuocet vitalis in artus.
 Dicite: tum memor hîc vobis altaria ponam,
 Et tenerâ faciam meritis pro talibus agnâ.
 Quid loquor? abripiant venti mea vota proterui,*

Et

Et pre
 Agon
 Crudel
 Crudel
 Cedere
 Immen
 Clauden
 Et dare
 Sed forj
 Languis
 Ipse inte
 Nescius
 Quamq;
 Certus e
 Sæpè ete
 Dum tac
 Leuam
 Cumq; a
 Dissona
 Sæpè &
 Quod su
 Quà Tib
 Pacato L
 Dein vir

*Et prece nequidquam Divos atque astra fatigo.
 Agon hinc abiit, nec quisquam Agona reducet.
 Crudeles Diui, crudelia sidera, Nympha
 Crudeles; sed tu cunctis crudelior Agon,
 Cedere qui vitâ potuisti absente Menalca,
 Immemor heu nostri. Licuisset lumina saltem
 Claudere, & extremum lacrymis perfundere nostris,
 Et dare, si quid id est, frigentibus oscula labris.
 Sed forsân, cùm tu loquerere nouissima verba
 Languidus, ac dulces raperet dolor ultimus auras,
 Ipse inter letas ducebam pocula mensas
 Nescius, aut queruli dirimebam iurgia Codri.
 Quamquam, si penitus mihi mens non caca fuisset,
 Certus ego hos olim potui prænoscere casus.
 Sæpè etenim esculeâ captanti frigus in umbrâ,
 Dum tacitus sedeo, dum spirat amicior Auster,
 Leuam nescio quid pepulit mihi protinus aurem:
 Cumq; admouissem teretes ad labra cicutas,
 Dissona feralem reddebat fistula cantum:
 Sæpè & spontè suâ manibus delapsa cadebat.
 Quod superest, tumulum extincto statuemus inanem,
 Quà Tiberis sacrum velatus arundine crinem
 Pacato Latias interluit amne ruinas.
 Dein viridi in trunco nostri monumenta doloris*

D

Inscri-

*Inscribam lacrymans : quæ fortè notabitur arbos,
Non illam venti eruerint , non frigore bruma
Leserit , aut ardens inimicis solibus æstas.*

*Fixa solo stabit , facietq̄, nepotibus umbram,
Æternùm testata meos hoc carmine luctus :*

SALVETE ÆGONIS CINERES , QUÆCVMQVE TE-
NET VOS

IN TERRIS REGIO. VOBIS HIC IVSTA QVOTAN-
NIS ,

QVI VICINA TENENT PASTORES PASCVA, SOL-
VENT.

VIVENTEM COLVIT, NVNC RAPTVM LVGET, ET
ABSENS

ABSENTI TVMVLVM POSVIT TITVLVMQVE ME-
NALCAS.

*LYCID. Sed tu desine plura : vètat se quippe querellæ
Urgeri nostris , qui nunc , vt credere fas est,
Exceptos calo vates , exceptus & illo,*

Cantantes audit , pariterq̄, auditur ab illis.

*Et tua dum mulcet nos fistula , pronus abit sol,
Compellitq̄, greges in septa reducere pastos.*

Cras facere exequias , manesq̄, vocare licebit.

A D

A V

P A

N

Tityrus

Ambo

Carminè

Antrum

Efficit :

Vestit ,

Alludu

Hic puer

Fecerat

Pastores

Quin &

Pan Deu

Horum e

Carminè

Tu mo

Sfortia,